

tracter om personligt Arbejde og om Værksleie, som jeg skal tillade mig at anbefale til det høie Things Bifald. Med Hensyn til § 55 have vi tilgemaade bragt i Forslag en Frilagelse for Stempelforpligtelse for saadanne Løssreggenstande, der asikreres indenfor Kongerigets Grændser, men befindes sig udenfor samme. Anledningen vil det ærede Thing gjenkalde sig; det var nemlig en Oplysning, der blev givet af en æret fraværende Landstingsmand om, at den norskehøste Assuranceforening var berettiget til at udstede Policier for Gjenstande, der befindes sig i Slesvig, paa ustemplet Papir; vi have antaget, at der ikke var Grund til at ophæve denne Begunstigelse, og saameget mindre havt Betænelighed derved, som det finder en Analogi i, hvad der er fastsat i den samme Paragraphs anden Hovedafdeling om Livsforsikringspolicier. — Med Hensyn til vort Endringsforslag til § 70 kan jeg være meget kort; thi det angaaer blot en Omstilling af Bestemmelserne i samme, og er i Virkeligheden saaledes kun en Redactionsforandring; det er kun foreslaaet for at tilveiebringe en større Harmoni og Skjønhed i Lovens hvide Affattelse. Forslaget gaaer ud paa, at Bestemmelsen om Maalebreve for Skibe skal stilles øverst i Paragraphen, derefter Hovedbestemmelsen om Anvendelsen af Papir til Taxt 48 §, hvorunder da Svendebreve samt Skibsbyggnings- og Skibsbbyggningsattester m. v. blive at opføre.

Indenrigsministeren ad interim: De til §§ 46 og 47 stillede Endringsforslag have jo en reel Betydning, men da jeg ikke antager, at Forslagene bethyde noget stort, eller at de i finantiel Henseende ville medføre nogen stor Afgang i Indtægter, skal jeg ikke have Noget at erindre imod dem. Mere tvivlsomt forekommer mig derimod det til § 55 stillede Forslag. Der er rigtignok paaberaabt af den ærede Ordspører for Forslagsstillerne Analogien fra Livsforsikringspolicierne. Det er nu ganske rigtigt, at her gjør sig det Hensyn gjældende, at det vilde kunne betragtes som et Indgreb i de Rettigheder, der tilkomme Beboerne i de andre Landsdele, om man besatte dem igjennem Livsforsikringspolicier; navnlig maa der være saa meget mere Anledning til Bestemmel-

sen om Livsforsikringspolicier, som det ikke er frivilligt, men tvinget, at mange af disse Forsikringer finde Sted, da de tildeels ere lovbestemte, og det derfor maatte være betæneligt igjennem forskjellige Lovbestemmelser at paalægge Beboerne i de andre Landsdele at hvide særegne Afgifter til Kongeriget. Men det stiller sig anderledes ved Brandforsikringspolicier. Der er det en frivillig Sag, hvorvidt Bedkommende vil gaae ind paa nogen Forsikring, eller ikke, og jeg troer, at der let vilde opstaae en Modsigelse med de Grundfættninger, der findes ellers i Lovens Bestemmelser, saaledes f. Ex. med Hensyn til Søforsikringspolicier; thi med dem er det aabenbart ikke Tilfældet, at man tager Hensyn til, hvorvidt den, der forsikrer, maatte være bosat andetsteds. Bestemmelsen om Søforsikringspolicier staaer her aldeles ubetinget. Jeg skalde derfor finde det rettest med Hensyn til dette Endringsforslag, om Loven forsaavidt blev usorandret. Noget saadan væsentlig Betydning har det jo ikke, men det forekommer mig, at der herved vilde opstaae Inconsequenter.

Brock: Paa egne og Medforslagsstilleres Vegne kan jeg erklære, at vi ikke insistere paa dette Forslag; vi have kun anseet det for vor Skyldighed at optage dette Forslag for en fraværende Landstingsmands Bedkommende.

Formanden: De Herrer tage altsaa det til § 55 stillede Forslag tilbage. Jeg maa da spørge, om Noget optager det. (Ophold). Det er altsaa bortfaldet.

Da ikke flere ønskede at yttre sig, gik man over til Afstemning, hvorved:

1) Lovforslagets § 22: (see Anh. A. Sp. 1673)

vedtoges eenstemmig med 36 Stemmer.

2) Forslag af Brock, Drejer og Rosenørn ad § 23:

„Istedetfor Ordene i 8de og 9de Linie „som den Ene — saalænge han lever“ sættes: „som den Ene for Livstid skal hvide til den Anden“.

vedtoges eenstemmig med 36 Stemmer.